

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מיימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מיימרא	נדה-בא סימן									
אמר ליה אבוי:	כל דכן הוא, ומה טומאה חמורה דקילא - דאינה עושה כיוצא בה - מטמאה שלא במחשבה, טומאה קלה דחמירא, דעושה כיוצא בה - אינו דין שמתמאה שלא במחשבה?										נא.
אלא אמר רב ששת:	הכי קאמר: לא אם אמרת בטומאה חמורה - שכן אינה צריכה הכשר, תאמר בטומאה קלה - שצריכה הכשר.										נא.
	ומי צריכה הכשר?										נא.
והתנן:	שלשה דברים נאמרו בנבלת עוף טהור: צריכה מחשבה, ואינה מטמאה אלא בבית הבליעה, ואינה צריכה הכשר.										נא.
	נהי דהכשר שרין לא בעיא - הכשר מים בעיא.										נא.
	מאי שנא הכשר שרין דלא בעיא - כדתנא דבי רבי ישמעאל, הכשר מים נמי לא תבעי כדתנא דבי רבי ישמעאל.										נא.
	(ויקרא י"א) על כל זרע זרוע - אשר יזרע, מה זרעים שאין סופן לטמא טומאה חמורה - צריכין הכשר, אף כל שאין סופן לטמא טומאה חמורה - צריכין הכשר, יצתה נבלת עוף טהור שסופה לטמא טומאה חמורה - שאין צריך הכשר.										נא.
אלא אמר רבא ואיתימא רב פפא:	שום טומאה חמורה בעולם, שום טומאה קלה בעולם.										נא.
רבא:	ומודה רבי יוחנן לענין מעשר, דמחשבת חיבור - שמה מחשבה.										נא.
רבא:	מנא אמינא לה										נא.
דתנן:	הסיאה והאזוב והקורנית שבחצר, אם היו נשמרין - חייבין.										נא.
	היכי דמי?										נא.
	אילימא דזרעיניהו מתחלה לאדם										נא.
	צריכא למימר?										נא.
	אלא לאו דזרעיניהו מתחלה לבהמה										נא.
	וקתני אם היו נשמרין - חייבין.										נא.
רב אשי:	הכא בחצר שעלו מאיליהן עסקינן, וסתמא - לאדם קיימי, והכי קאמר אם החצר משמרת פירותיה - חייבין, ואם לאו - פטורין.										נא.
מתיב רב אשי:	כל שחייבין במעשרות - מטמאין טומאת אוכלין.										נא.
	ואם איתא, הא איכא הני - דקחייבין במעשר ואין מטמאין טומאת אוכלין										נא.
רבא:	הכי קאמר: כל מין שחייב במעשר - מטמא טומאת אוכלין.										נא.
	ה"נ מסתברא										נא.
מדקתני סיפא:	כל שחייב בראשית הגז - חייב במתנות, ויש שחייב במתנות ואין חייב בראשית הגז.										נא.
	ואם איתא, האיכא טרפה - דחייבת בראשית הגז ואינה חייבת במתנות										נא.
רבינא:	הא מני - רבי שמעון היא										נא.
דתנן: ר"ש:	פטר את הטרפה מראשית הגז.										נא.
רב שימי בר אשי, תא שמע:	המפקיר את כרמו, והשכים בבקר ובצרו - חייב בפרט, ובעוללות, ובשכחה, ובפאה, ופסור מן המעשר.										נא.
והא אנן תנן:	כל שחייב בפאה - חייב במעשרות										נא.
	אלא לאו שמע מינה: מין קתני, שמע מינה.										נא.
תנן התם:	מודים חכמים לר' עקיבא בזרע שבת או חרדל בשנים ושלושה מקומות, שנותן פאה מכל אחד ואחד.										נא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ♣ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר		נדה- בא סימן
												מימרא		
נא:	נא:	◇	♣											והא שבת דמיחייב בפאה, ומיחייב במעשר
			♣	♣										כל שחייב בפאה - חייב במעשר.
		◇	♣											ומדחייב במעשר - מטמא טומאת אוכלין, אלמא: כל מילי דעביד לטעמא - מטמא טומאת אוכלין, דהאי שבת לטעמא עבידא.
		◇	♣	♣	♣	♣								הקושט, והחימום, וראשי בשמים, והתיאה, והחלתית, והפלפלים, וחלת חריע - נקחין בכסף מעשר, ואין מטמאין טומאת אוכלין - דברי רבי עקיבא
			♣											אם נקחין בכסף מעשר - מפני מה אין מטמאין טומאת אוכלין? ואם אינן מטמאין - אף הם לא ילקחו בכסף מעשר
		◇	♣	♣	♣	♣								נמנו וגמרו שאין נקחין בכסף מעשר, ואין מטמאין טומאת אוכלין.
		◇		!										כי תניא ההיא - בשבת העשויה לכמך.
														לא תימא בשבת העשויה לכמך - הא סתמא לקדרה, אלא - סתם שבת לכמך עשויה
														השבת משנתנה טעם בקדרה - אין בה משום תרומה, ואינה מטמאה טומאת אוכלין
														הא עד שלא נתנה טעם בקדרה - יש בה משום תרומה, ומטמאה טומאת אוכלין. ואי ס"ד סתמא לקדרה - כי לא נתנה נמי סתמא לקדרה אלא לאו ש"מ - סתמא לכמך עשויה, ש"מ.
נא:	מ	♣												כל שחייב בראשית הגז - חייב במתנות, ויש שחייב במתנות ואינו חייב בראשית הגז.
		♣												כל שיש לו ביעור - יש לו שביעית, ויש שיש לו שביעית ואין לו ביעור.
נא:	ג	◇	♣											כגון עלה הלוף שוטה, והדנדנה.
		◇	♣											יש שיש לו שביעית ואין לו ביעור - עיקר הלוף שוטה, ועיקר הדנדנה. דכתיב (ויקרא כ"ה) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכול, כל זמן שחיה אוכלת מן השדה - אתה מאכיל לבהמתך בבית. כלה לחיה מן השדה - כלה לבהמתך שבבית. והני לא כלו להו.
נא:	מ	♣												כל שיש לו קשקשת - יש לו סנפיר, ויש שיש לו סנפיר ואין לו קשקשת.
		♣												כל שיש לו קרנים - יש לו טלפים, ויש שיש לו טלפים ואין לו קרנים.
נא:	ג	◇	♣											כל שיש לו קשקשת - דג טהור, יש שיש לו סנפיר ואין לו קשקשת - דג טמא.
			♣											מכדי, אנן אקשקשת סמכינן, סנפיר דכתב רחמנא למה לי?
נא:		◇		!										אי לא כתב רחמנא סנפיר, הוה אמינא: מאי קשקשת דכתיב - סנפיר, ואפילו דג טמא - כתב רחמנא סנפיר וקשקשת.
				♣										והשתא דכתב רחמנא סנפיר וקשקשת מנלן דקשקשת לבושא הוא
נא:		◇		!										דכתיב (שמואל א' י"ז) ושריון קשקשים הוא לבוש
		◇		♣										ולכתוב רחמנא קשקשת ולא בעי סנפיר
נא:		◇												ר' אבהו, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:
														כל הטעון ברכה לאחריו - טעון ברכה לפניו, ויש שטעון ברכה לפניו ואין טעון ברכה לאחריו.
נא:	ג			^										לאתויי מאי?
		◇		!										לאתויי ירק.
נא:														ולרבי יצחק דמברך אירק
														לאתויי מאי?
נא:		◇												לאתויי מיא.
				!										[לרבי יצחק]

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-קודמת- < מובאה של פסקה story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר										
ולרב פפא דמברך אמיא		■	ז								נא:
לאתויי מאי?			ז								נא:
לאתויי מצות.	[לרב פפא]		!							◊	נא:
ולבני מערבא דמברכי בתר דסליקו תפילייהו אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמור חוקיו		ז	■								נא:
לאתויי מאי?		ז									נא:
לאתויי ריחני.	[לבני מערבא]	!								◊	נא: